

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Radiopol s.r.o.**, IČO: 27666395,
se sídlem Ostrava, Poruba, Stavební 992/1,
zastoupený Mgr. Kateřinou Mík Špoulovou, advokátkou,
se sídlem Praha 1, Haštalská 27

**proti
žalované:** **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**
se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6,
zastoupena JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem,
se sídlem Zlín, Tomáše Bati 385

za účasti: **Rádio Pálava s.r.o.**, IČO: 26230780,
se sídlem Hodonín, Brněnská 3163/38,
zastoupena Mgr. Ing. Janem Vavřinou, advokátem,
se sídlem Praha 1, Na Poříčí 1046/24

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2020, č. j. RRTV/13924/2020-str,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná prvním výrokem udělila osobě zúčastněné na řízení licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím pozemních vysílačů se soubory technických parametrů Břeclav město 2 (93,2 MHz/100 W), Hodonín město (91,4 MHz/500W) a Kyjov (91,8 MHz/100 W) pro program Rádio Jih Cimbálka na dobu 8 let od právní moci tohoto rozhodnutí, nejdéle však do 10. 10. 2025. Jako základní programová specifika žalovaná uvedla „*Regionální rozhlasová stanice s důrazem na regionální informace, regionální hudbu a lokální zpravodajství vysílající 24 hodin denně*“. Současně žalovaná zamítla žádosti ostatních účastníků řízení. Konkrétně druhým výrokem napadeného rozhodnutí byla zamítnuta žádost žalobce o udělení licence.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce namítal, že žalovaná v napadeném rozhodnutí formálně uvádí pasáže předchozích rozsudků, avšak v materiálním smyslu se s výtkami soudů náležitě nevypořádala, zejména co se týče uvedení konkrétních úvah vedoucích k danému rozhodnutí. Tvrdil, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť žalovaná nepostupovala v souladu s § 17 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (dále jen „ZRTV“). Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že žalovaná rozhodla nějak, ač o tom není přesvědčena, proto ho není schopna odůvodnit, ale má za to, že takové rozhodnutí je v souladu s předchozími rozhodnutími soudů.
3. Namítal, že žalovaná nevyhověla požadavku Nejvyššího správního soudu řádně a přesvědčivě odůvodnit napadené rozhodnutí. Žalovaná se odvolává na předchozí rozhodnutí soudu, v jehož důsledku přidělila zúčastněné osobě více bodů, aniž by se s touto situací vypořádala argumentačně a napadené rozhodnutí mělo oporu v předložených podkladech. Nadto žalovaná uvedla rozporné informace. Konkrétně například žalovaná nejdříve konstatuje, že dospěla k závěru, že žádosti obou účastníků řízení nejsou vyrovnané a že bodově jednoznačně převažuje žádost zúčastněné osoby, neboť žádost zúčastněné osoby dosáhla 30 bodů z 33 možných, kdežto žalobce dosáhl jen 27 bodů z 33 možných. O další tři odstavce níže žalovaná uvedla, že zúčastněná osoba splnila v takřka maximální možné míře všechna zákonná kritéria, neboť u posouzených zákonných kritérií § 17 odst. 1 písm. a), b) c), e) a g) dosáhla maximálního bodového ohodnocení. Oproti tomu žalobce splnil v maximální možné míře pouze zákonná kritéria § 17 odst. 1 písm. a), b) a g). Při bodové vyrovnanosti obou projektů tak žalovaná v tomto porovnání spatřovala významný rozdíl. Žalobce poukázal na to, že toto tvrzení žalovaná uvedla již v rozhodnutí ze dne 24. 1. 2017, č. j. RRTV/10680/2017-str (dále jen „předchozí rozhodnutí“), kde srovnávala žádosti obou účastníků řízení při shodném počtu bodů.
4. Žalobce měl za to, že žalovaná přistoupila k zohlednění výtek soudu v předchozích řízeních takovým způsobem, že při opětovném posouzení žádostí dospěla ke změně bodového ohodnocení ve prospěch zúčastněné osoby, aniž by k tomu uvedla náležité odůvodnění a postupovala v souladu se zákonem. Skutečnost, že v napadeném rozhodnutí žalovaná změnila svůj postoj, když z rovnosti bodů v předchozím rozhodnutí dospěla k tříbodovému rozdílu v napadeném rozhodnutí, je zarážející a nemá oporu ve správním spise, ani v argumentech soudů v předchozím řízení. Tato změna pak není v napadeném rozhodnutí řádně odůvodněna.
5. Žalobce spatřoval ve vztahu k hodnocení kritéria uvedeného v § 17 odst. 1 písm. a) ZRTV, konkrétně dílčího kritéria „*technická připravenost*“ přímý rozpor v napadeném rozhodnutí, a to konkrétně v jednotlivých tvrzeních. Při hodnocení technické připravenosti žalovaná uvedla, že „*dílčí kritérium synchronního vysílání bylo hodnoceno nula body, neboť Rada stran tohoto kritéria nedisponuje žádnými informacemi od Českého telekomunikačního úřadu*“. A dále u srovnání žalobce se zúčastněnou osobou uvedla, že „*vítězný účastník (zúčastněná osoba) splnil v takřka maximální možné míře všechna*

zákonná kritéria, neboť u posuzovaných zákonných kritérií § 17 odst. 1 písm. a), b), c), e) a g) dosáhl maximálního bodového ohodnocení. Oproti tomu neúspěšný žadatel splnil v maximální možné míře pouze zákonná kritéria § 17 odst. 1 písm. a), b), a g)“. Dle žalobce takovéto zhodnocení nemá oporu v zákonnosti posouzení dílčího kritéria technické připravenosti, neboť v jedné části napadeného rozhodnutí žalovaná tvrdí, že uděluje vítěznému uchazeči 0 bodů z maximálního možného 1 bodu, a posléze v jiné části rozhodnutí tvrdí, že zúčastněná osoba v tomto ohledu získala maximální počet bodů. K tomu žalobce odkázal na „Manual postupu rozhodování Rady o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů podle zákona ZRTV“ (dále jen „Manuál“) s tím, že maximální počet bodů ke kritériu dle § 17 odst. 1 písm. a) je 9 bodů, kdy tento devátý bod je právě možné udělit za možné informace od ČTÚ (synchronní vysílání) – 0-1b. V hodnocení tohoto kritéria tak žalobce i zúčastněná osoba obdrželi shodně 8 bodů, nicméně nejedná se o maximální počet bodů, jak mylně uvádí žalovaná. V důsledku této mylné informace žalovaná navíc zvýhodnila projekt zúčastněné osoby, neboť dosáhla maxima bodového ohodnocení ve všech kritériích, kromě kritéria dle písmena c), nicméně tato informace je chybná a nemá oporu v rozhodnutí, ve spise, ani v předpisech, kterými je žalovaná při rozhodování vázaná. Z uvedeného důvodu považoval žalobce napadené rozhodnutí za vadné a nepřezkoumatelné.

6. Hodnocení kritéria uvedeného v § 17 odst. 1 písm. c) ZRTV dílčí kritérium „cílová skupina“ považoval žalobce u zúčastněné osoby za rozporné. Uvedl, že žalovaná udělila zúčastněné osobě u dílčího kritéria „rozpětí cílové skupiny s ohledem na stávající programovou nabídku“ 1 bod. Nicméně z odůvodnění vyplývá, že zúčastněnou osobou stanovená cílová skupina 5-90 let je příliš široká, neboť jako obiter dictum žalovaná uvedla, že takto široké vymezení posluchačů je možné považovat za obcházení smyslu a účelu tohoto dílčího kritéria, kterým není umožnění žadatelům tak širokého vymezení cílové skupiny.
7. V rámci hodnocení dílčího kritéria „vazba programových prvků projektu k žadatelem uváděné cílové skupině“ žalovaná udělila zúčastněné osobě 1 bod s odkazem na předchozí rozhodnutí soudů. Přesvědčivé odůvodnění, v čem žalovaná spatřuje naplnění daného kritéria, nevedla. V napadeném rozhodnutí je v části obiter dictum uvedeno, že „V tomto konkrétním případě Rada přiblížila především k povaze zaměření programu na prezentaci folkloru a lidových tradic, jejichž zachování vyžaduje jistý mezigenerační zájem a vzájemné propojení vedoucí ve svém důsledku k tomu, že takto široce vymezená cílová skupina může být plošně zaměřena povahou žadatelem nastíněného programu“. Žalobce trval na tom, že žalovaná změnila oproti předchozímu řízení bodové ohodnocení tohoto dílčího kritéria a jako stěžejní argument použila předchozí rozhodnutí soudů, které sice opakuje, ale nevyjadřuje se již k tomu, v jakém ohledu k nim přihlédla ve vztahu k objasnění vlastních úvah vedoucích ke konečnému rozhodnutí. A ač žalovaná zúčastněné osobě přidělila v dílčím kritériu cílové skupiny celkem 2 body ze 2, tak v rámci komplexního srovnání s projektem žalobce žalovaná opětovně konstatovala, že i když udělila oběma účastníkům u dílčího kritéria „rozpětí cílové skupiny shodně po jednom bodu, dle jejího názoru neúspěšný žadatel pojal toto kritérium kvalitněji a konkrétněji, neboť oproti vítěznému uchazeči zcela jasně, úžeji a v souladu s výkladem tabulky hodnotících kritérií vymezil primární cílovou skupinu posluchačů, jejíž rozpětí činilo 25 let, oproti tomu žalovaná vnímá snahu vítězného uchazeče saturovat neobvykle široké věkové rozpětí posluchačstva (5-90 let) za idealistický počín. Je si však vědoma a k tomuto také při svém hodnocení přiblížila, že takto široké věkové rozpětí by mělo představovat a představuje spíše výjimku z pravidla o potřebě specifikovat a zaměřit cílovou skupinu co nejprůběhavěji. V posuzovaném případě však Rada musela zohlednit specifika konkrétního případu, jakož i také závěry soudů“.
8. Žalovaná nikterak nesrovnávala projekt zúčastněné osoby a žalobce ve vazbě na dílčí kritérium „vazba programových prvků projektu k žadatelem uváděné cílové skupině“. Žalobce měl za to, že soudy v předchozích řízeních vytýkaly žalované zejména opomenutí hodnocení tohoto dílčího kritéria, a to zejména s ohledem na to, že žalovaná udělila 1 bod zúčastněné osobě v dílčím kritériu „rozpětí cílové skupiny“ a dále již nehodnotila vazbu programových prvků k této cílové skupině, resp.

ohodnotila ji ziskem 0 bodů. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že přehodnotila vlastní předchozí závěry a přidělila zúčastněné osobě 1 bod. Dle žalobce žalovaná přidělila v rozporu se zákonem 1 bod za dílčí kritérium „rozpětí cílové skupiny“, neboť žalovaná nepovažovala zúčastněnou osobou vymezenou cílovou skupinu 5-90 let za vymezenou v souladu se zákonem. Ovšem naprosto v kontradikci k odůvodnění udělila žalovaná žalobci v tomto kritériu 1 bod. A poté v podstatě v navazujícím dílčím kritériu „vazbě programu na cílovou skupinu“ udělila zúčastněné osobě další bod s prostým odkazem na změnu svého názoru v návaznosti na předchozí rozhodnutí soudů. Žalobce tak měl za to, že hodnocení zúčastněné osoby bylo v tomto kritériu nezákonně zvýšeno.

9. K hodnocení dílčího kritéria uvedeného v § 17 odst. 1 písm. e) a označeného „*dílčí kritérium vlastní autorské pořady a jejich obsah*“ žalobce uvedl, že došlo ke krácení jeho práv, a to závěrem o tom, že autorské pořady „*Vinařský magazín*“, „*Kluci holky z naší školky*“, „*Babinec*“ a „*Chalupáři*“ jsou dle závěrů předchozích soudních rozhodnutí pořady přebírané od společnosti JUKE BOX, spol. s r.o. Žalobce měl za to, že žalovaná měla hodnotit dané kritérium s ohledem na informace uvedené v žádosti a pokud měla pochybnosti, mohla si tuto skutečnost ověřit dotazem na příslušné subjekty. Dle žalobce se jedná o vlastní autorské pořady, a to ačkoliv jsou tyto pořady známy z tvorby společnosti JUKE BOX spol. s r.o., tak pro účely vysílání Rádía Čas by byly žalobkyní vytvářeny nově s novým obsahem přizpůsobeným danému regionu. Závěr žalované je tak nesprávný, neodůvodněný a nepřezkoumatelný. Navíc v rámci hodnocení dílčích kritérií podle § 17 odst. 1 písm. c) ZRTV, a to „*podíl autorský vyrobených pořadů*“ a „*zda se jedná o nově vyráběný program*“ udělila žalovaná žalobci maximum bodů a vyhodnotila, že žalobce toto kritérium splnil. Je poté nepřijatelné, aby v tomto hodnotícím kritériu udělila žalovaná žalobci pouze 1 bod z 2 s absencí řádného odůvodnění, kdy se žalovaná pouze odvolává na závěry soudů v předchozích řízeních. Z napadeného rozhodnutí není dále seznatelné, co žalovanou vedlo k tomu, že zúčastněné osobě udělila 2 body. V napadeném rozhodnutí žalovaná konstatovala větší přínos zúčastněné osoby proti žalobci ovšem bez řádného odůvodnění. S ohledem na uvedené měl žalobce za to, že úvahy a závěry žalované vykazují vady.
10. S ohledem na shora uvedené měl žalobce za to, že není postaveno najisto, že v licenčním řízení zvítězil uchazeč s největším počtem bodů, neboť jsou zde pochybnosti, zda bodové hodnocení bylo provedeno v souladu se zákonem.
11. Dále žalobce namítal, že žalovaná pochybila při doručování napadeného rozhodnutí, kdy toto bylo doručeno přímo žalobci, ač je žalobce zastoupen právní zástupkyní na základě generální plné moci a toto zastoupení muselo být žalované známo z úřední činnosti, kdy v jiných záležitostech probíhá doručování prostřednictvím zástupkyně žalobce. Toto pochybení dle žalobce mohlo mít vliv na řádný běh lhůty.
12. Poznamenal, že dne 29. 10. 2020 nahlédl do spisu, jehož součástí nebyly záznamy o vyhodnocení žádostí o licenci a záznam o hodnocení jednotlivých žádostí vyhotovený vedoucím Úřadu žalované, ve kterém jsou zachyceny výsledky hlasování o kvalitě a míře naplnění jednotlivých zákonných skutečností významných pro rozhodnutí žalované v jednotlivých podaných žádostech. Dle žalobce tato skutečnost znevažuje věrohodnost napadeného rozhodnutí.
13. Uzavřel, že žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatuje zohlednění výtek soudů v předchozích řízeních, ale jedná o formální naplnění, neboť tyto výtky nejsou v materiálním smyslu zohledněny.

III. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení k podané žalobě

14. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

15. Uvedla, že z podané žaloby není zřejmé, které konkrétní argumenty soudu žalovaná nesprávně či nedostatečně vypořádala. Dle žalované napadené rozhodnutí obsahuje v dostatečném rozsahu odůvodnění, jak byla jednotlivá kritéria naplněna jednotlivými účastníky, a to i se zohledněním hlediska naplnění všech kritérií v souhrnu.
16. Žalovaná připustila, že žalobcem označené formulace ve vztahu k bodové vyrovnanosti postavené vedle sebe mohou působit ve vztahu k úhrnným nominálním bodovým hodnotám nepatřičně, ze souvisejícího textu je však zřejmé, kdo je vítězným uchazečem a z jakých důvodů, stejně jako je patrné, komu byla žádost zamítnuta a proč.
17. K dílčímu kritériu „*technická připravenost žadatele*“ žalovaná uvedla, že žalobce spatřuje problém v interpretaci slova maximální. Užití tohoto slova dle žalované nepodporuje zúčastněnou osobu oproti žalobci, neboť jej v obou případech užívá rovnocenně. Nebyl-li aspekt synchronního vysílání hodnocen pro nedostatek informací, lze od něj odhlédnout. V tomto případě tak lze považovat dosažených 8 bodů za maximum, kdy 9 bodů nebylo možno z důvodu nedostupnosti informací udělit. Žalovaná pak dané slovo využila s doplňkem takřka. Je tak zřejmé, jaký význam žalovaná formulaci přisuzuje a jaký význam má v napadeném rozhodnutí.
18. Ke kritériu „*cílová skupina*“ žalovaná upozornila, že žalobce nepřipadně směšuje dvě podkritéria v rámci tohoto kritéria, a to (i) „*rozpětí cílové skupiny s ohledem na stávající programovou nabídku*“ a (ii) „*vazbu programových prvků projektu k žadatelem uváděné cílové skupině*“. Byť se může udělení bodu za podkritérium (i) jevit jako mezní, z napadeného rozhodnutí je zřejmé, jaká úvaha ji k udělení bodu vedla. Tato skutečnost pak nebyla v soudním přezkumu shledána jako překračující meze správního uvážení. Žalobcem vytýkané obiter dictum je uvedeno až při odůvodnění hodnocení podkritéria (ii), nikoliv při odůvodnění hodnocení podkritéria (i). Z napadeného rozhodnutí je pak zřejmé, z jakých důvodů přidělila za dané podkritérium (ii) jeden bod. Na uvedeném nic nemění ani v rámci obiter dicta vyjádřený názor žalované.
19. K dílčímu kritériu „*vlastní autorské pořady a jejich obsah*“ žalovaná upozornila, že tvrzení žalobce je vytrženo z kontextu. Nejvyšší správní soud (viz rozsudek ze dne 28. 2. 2020, č. j. 3 As 373/2017-48) sice uvedl, že si žalovaná má tuto informaci ověřit dotazem na příslušné subjekty, nicméně to uvádí v kontextu skutečnosti, že žalovaná tento aspekt autorství měla posuzovat z úřední povinnosti a v případě nejistoty si je měla ověřit, nikoliv pouze spoléhat na tvrzení a důkazy předložené účastníky. Žalobce ignoruje odstavec 36 uvedeného rozsudku, kde Nejvyšší správní soud nikoliv obecně, nýbrž ve vztahu ke konkrétním skutkovým okolnostem a zjištěním zhodnotil, že pořady „*Vinařský magazín*“, „*Kluci holky z naší školky*“, „*Babinec*“ a „*Chalupář*“ nejsou autorskými pořady žalobce, nýbrž společností JUKE BOX spol. s r.o. Žalovaná pak tímto názorem Nejvyššího správního soudu byla vázána. Nadto by závěr žalobce, že sporné pořady budou mít nový obsah, vedl k absurdním důsledkům, neboť jakýkoliv nereprizovaný pořad by bylo možno považovat za autorsky původní právě s ohledem na novost obsahu přizpůsobeného danému regionu. Každý takovýto pořad by tak byl autorsky původním, čímž by toto dílčí kritérium ztratilo na významu. Relevantnější je tak autorství formátu jako takového, nikoliv modifikace obsahu pořadu se zohledněním místních a regionálních aspektů.
20. Námitku žalobce, týkající se nesprávného doručování, považovala žalovaná za irelevantní. Napadené rozhodnutí se v materiálním smyslu dostalo do sféry žalobce, tedy s jeho obsahem měl možnost se seznámit a uplatnit proti němu opravné prostředky.
21. K námitce nepředložení záznamů o vyhodnocení žádostí o licenci a záznamu o hodnocení jednotlivých žádostí žalovaná uvedla, že umožnila žalobci seznámit se se spisem v náležitém rozsahu. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí jsou stěžejní především skutečnosti uváděné přímo v rozhodnutí, vycházející ze spisového materiálu jako zdroje a podkladu ve vztahu k vedenému řízení.

22. Osoba zúčastněné na řízení navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedla, že žaloba je obecná a nekonkrétní a naopak napadené rozhodnutí je řádně odůvodněno. Dle zúčastněné osoby v žalobě chybí zásadní tvrzení, které by alespoň osvědčilo aktivní legitimaci žalobce k podané žalobě.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

23. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
24. Při ústním jednání konaném dne 1. 2. 2021 žalobce setrval na svém stanovisku. Žalovaná s odkazem na vyjádření zúčastněné osoby navrhl, aby soud pro nedostatek aktivní legitimace žalobce žalobu podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. odmítl. Dále pak žalovaná odkázala na podané vyjádření a požádala o přiznání náhrady nákladů řízení. Osoba zúčastněná na řízení se z jednání omluvila.
25. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle § 17 odst. 1 ZRTV Při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí
    - a) ekonomickou, organizační a technickou připravenost žadatele k zajištění vysílání, včetně výsledků dosavadního podnikání žadatele v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, pokud v této oblasti podnikal,
    - b) transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti žadatele,
    - c) přínos programové skladby navrhované žadatelem o licenci k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového nebo televizního vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým nebo televizním vysíláním pokryto,
    - d) zastoupení evropské tvorby (§ 42), tvorby evropských nezávislých producentů a současné tvorby (§ 43) v navrhované programové skladbě televizního vysílání, jde-li o licenci k televiznímu vysílání,
    - e) přínos uchazeče pro rozvoj původní tvorby,
    - f) v televizním vysílání připravenost žadatele opatřit určité procento vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky pro sluchově postižené,
    - g) přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice.
26. Soud o věci uvážil takto:
27. Soud neshledal důvody pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Žalobce podal žádost o udělení licence a byl tak účastníkem řízení u žalované. Napadeným rozhodnutím pak bylo mj. rozhodováno o právech a povinnostech žalobce. Za uvedeného stavu věci byl žalobce aktivně legitimován k podání žaloby. Důvody pro odmítnutí žaloby z důvodu nedostatku aktivní legitimace tak nejsou dány.
28. Soud předně uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí je v pořadí třetím rozhodnutím ve věci, když předchozí rozhodnutí žalované, kterým byla udělena licence žalobci, byla zrušena rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2015, č. j. 9 A 8/2015-74, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2016, č. j. 10 As 150/2015-49, respektive rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2017, č. j. 5 A 147/2017-97, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2020, č. j. 3 As 373/2017-48.

29. Soud dále poukazuje na skutečnost, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ve smyslu § 75 odst. 2 s.ř.s. ovládáno dispoziční zásadou. Rozsah a kvalita soudního přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí tak závisí na formulaci žalobních bodů. Soud je při přezkumu správního rozhodnutí vázán co do rozsahu a mezí přezkumu žalobními body. Je to totiž právě žalobce, kdo se domáhá přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Je tak výlučně na žalobci, aby v podané žalobě konkrétně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak, respektive uplatní-li žalobce námitku toliko v obecné rovině, soudu nezbude než žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat taktéž toliko v obecné rovině.
30. Žalobce v úvodu podané žaloby obsáhle, avšak pouze obecně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se žalovaná nevyrovnala s výtkami uvedenými v předchozích rozhodnutích soudů, a dále že změna postoje žalované nemá oporu ve spise a v napadeném rozhodnutí. Z podané žaloby však nevyplývá, na základě jakých konkrétních skutečností žalobce dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, s jakými konkrétními výtkami soudů se žalovaná v napadeném rozhodnutí nevyrovnala a jaký postoj žalované nemá oporu ve spisu. Soudu tedy nezbylo než se uvedenými výtkami žalobce zabývat obecně tak, jak žalobce námitku vznesl. K výše uvedeným námitkám tak soud odkazuje na napadené rozhodnutí, konkrétně na pasáž, ve které žalovaná citovala závěry předchozích rozhodnutí soudů, dále na pasáže odůvodnění napadeného rozhodnutí označené I. a II. a pasáž uvedenou pod čarou. V úvodní části se žalovaná nejprve zabývala výhradami zdejšího soudu a Nejvyššího správního soudu, týkajícími se posouzení věci žalovanou v přechodných rozhodnutích, a v návaznosti na tyto výhrady provedla v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu opětovně hodnocení jednotlivých žádostí o udělení licence, a to jednak samostatně a dále ve vzájemné souvislosti. Konkrétně v částech označených I., respektive II. se žalovaná věnovala samostatnému posouzení individuálních žádostí účastníků řízení ve vztahu k jednotlivým kritériím rozhodným pro udělení licence, včetně kritérií dílčích, a to s přihlédnutím k závěrům soudů učiněným v této věci (v části I. se zabývala žádostí zúčastněné osoby, v části II. pak žádostí žalobce). Dále pak žalovaná v části pod čarou provedla srovnání míry a kvality naplnění těchto kritérií mezi zúčastněnou osobou a žalobcem ve vzájemné souvislosti. Z napadeného rozhodnutí je tak zřejmé, kolik bodů bylo jednotlivým účastníkům přiděleno v rámci konkrétních kritérií, včetně kritérií dílčích a na základě jakých skutečností žalovaná jednotlivé body přidělila. Zároveň z napadeného rozhodnutí vyplývá, na základě jakých konkrétních důvodů žalovaná dospěla k závěru, že zúčastněná osoba naplnila kritéria pro udělení licence ve vyšší míře než žalobce. Hodnocení provedené žalovanou má oporu ve správním spise předloženém žalovanou, konkrétně v žádostech účastníků řízení o udělení licence a jejich přílohách, případně doplnění těchto žádostí a dále v protokolu o veřejném slyšení. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a že žalovaná dostala povinností uloženým jí přechodnými rozhodnutími zdejšího soudu a Nejvyššího správního soudu.
31. Soud rovněž neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo rozporné. Žalovaná sice v napadeném rozhodnutí skutečně konstatovala, že „*Při bodové vyrovnání obou projektů Rada v tomto porovnání spatřuje významný rozdíl*“. Nicméně z kontextu celého rozhodnutí, zejména pak dvou vět předcházejících uvedenému konstatování a čtyř odstavců předcházejících tomuto konstatování je bez jakýchkoliv pochyb zřejmé, že žádosti obou účastníků řízení nebyly vyrovnané, když osoba zúčastněná na řízení dosáhla 30 bodů a žalobce 27 bodů z maximálního počtu 33 bodů. Zároveň z napadeného rozhodnutí vyplývá, ve kterých kritériích účastníci řízení dosáhli stejného počtu bodů (jednalo se o kritéria uvedená v § 17 odst. 1 písm. a), b) a g) ZRTV) a naopak ve kterých kritériích, případně podkritériích získala zúčastněná osoba bodů více (jednalo se o kritéria uvedená v § 17 odst. 1 písm. c) ZRTV, konkrétně za naplnění dílčího kritéria hodnotícího „*podíl žadatelem navrhovaných žánrů na daném území v již vysílaných programech*“ a dílčího kritéria hodnotícího „*počet programů s obdobným formátem na daném území*“, kdy zúčastněná osoba u každého z uvedených

dílčích kritérií získala o jeden bod navíc, a dále se jednalo o kritérium uvedené v § 17 odst. 1 písm. e) ZRTV, konkrétně za naplnění dílčího kritéria hodnotícího „*vlastní autorské pořady*“, kdy opět zúčastněná osoba získala o jeden bod více než žalobce), a tedy že zúčastněná osoba obdržela o 3 body více než žalobce. Protože pak z kontextu napadeného rozhodnutí vyplývá, kolik bodů žalovaná v jednotlivých kritériích, respektive podkritériích jednotlivým žádostem účastníků řízení přidělila a jaký je celkový počet bodů jednotlivých žádostí účastníků řízení, soud dospěl k závěru, že výše uvedené konstatování nezakládá rozpornost napadeného rozhodnutí. Toto konstatování je nutno považovat pouze za chybu v psaní.

32. Námitky žalobce vztahující se k hodnocení kritérií uvedených v § 17 odst. 1 písm. a) ZRTV neshledal soud oprávněnými. Z napadeného rozhodnutí a rovněž z Manuálu vyplývá, že hodnocení kritérií uvedených v § 17 odst. 1 písm. a) ZRTV sice obecně umožňují žadatelům získat až devět bodů. V projednávaném případě však bylo v rámci tohoto kritéria možno získat pouze osm bodů, neboť k dílčímu kritériu „*možné informace od ČTÚ (synchronní vysílání)*“, žalovaná nedisponovala relevantními informacemi od Českého telekomunikačního úřadu. Z uvedeného důvodu žalovaná nemohla toto kritérium při hodnocení vůbec zohlednit. V návaznosti na tuto skutečnost žalovaná oběma účastníkům řízení přidělila v rámci hodnocení tohoto dílčího kritéria nula bodů. Jinými slovy maximum bodů, které mohli účastníci řízení v rámci hodnocení kritérií uvedených v § 17 odst. 1 písm. a) ZRTV získat, bylo objektivně osm a nikoliv devět bodů. Pokud pak žalovaná uvedla, že osoba zúčastněná na řízení i žalobce v případě hodnocení kritérií uvedených v § 17 odst. 1 písm. a) ZRTV dosáhli maximálního počtu bodů, odpovídá toto tvrzení skutkovým okolnostem projednávaného případu. Z uvedeného důvodu nelze mít napadené rozhodnutí za vadné nebo nepřezkoumatelné. Ze stejných důvodů nelze mít ani za to, že by žalovaná použitím sousloví „*maxima bodového ohodnocení*“ zvýhodnila projekt zúčastněné osoby.
33. Rovněž nedůvodné shledal soud námitky vztahující se k hodnocení kritérií uvedených v § 17 odst. 1 písm. c) ZRTV. Předně dílčí kritérium „*cílová skupina*“ má dvě podkritéria, a to „*rozpětí cílové skupiny s ohledem na stávající programovou nabídku*“ a „*vazby programových prvků projektu ke žadatelem uváděné cílové skupině*“. U obou těchto podkritérií mohou uchazeči získat 1 bod. V rámci prvního z uvedených podkritérií pak žalovaná nehodnotí rozpětí cílové skupiny, jak se uvádí v žalobě. Žalovaná v rámci tohoto kritéria posuzuje výlučně to, zda žadatelem vymezená cílová skupina pokrývá příjemce, kteří nejsou v daném místě dostatečně saturováni (viz rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2016, č. j. 9 A 8/2015-74). Pouze tuto podmínku je žalovaná oprávněná hodnotit v rámci kritéria „*rozpětí cílové skupiny s ohledem na stávající programovou nabídku*“. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaná považovala zúčastněnou osobou vymezenou primární skupinu 5 – 90 let za široce určenou. Nicméně přes obšírnost vymezení cílové skupiny žalovaná udělila zúčastněné osobě v rámci hodnocení tohoto dílčího kritéria 1 bod, neboť cílová skupina nad 45 let, která není na daném území dostatečně saturována, představuje více než polovinu z rozsahu zúčastněnou osobou vymezené primární cílové skupiny.
34. Nelze přisvědčit tvrzení žalobce, podle kterého napadené rozhodnutí neobsahuje přesvědčivé odůvodnění, proč žalovaná udělila v rámci hodnocení dílčího kritéria s označením „*vazba programových prvků projektu ke žadatelem uváděné cílové skupině*“ 1 bod. K uvedené námitce soud předně poukazuje na závěr Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku ze dne 28. 2. 2020, č. j. 3 As 373/2017-48, podle kterého bylo povinností žalované v rámci tohoto dílčího kritéria posoudit, zda jednotlivé žadatelem navržené programové prvky odpovídají jím stanovenému věkovému rozpětí cílové skupiny. Výše uvedené povinnosti žalovaná v napadeném rozhodnutí u zúčastněné osoby dostála. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, na základě jakých skutečností a důvodů dospěla k závěru, proč toto kritérium považuje za splněné. Bylo tomu tak proto, že rozsah hudební produkce zaměřené na folklor, lidové písně a lidovou hudbu má představovat až 70 % celkového vysílacího času, přičemž folklor a lidové písně jsou svojí povahou průřezovou mezigenerační záležitostí, kdy se jim věnují jak staří, tak mladí. V této souvislosti žalovaná podotkla, že pro věkovou skupinu 5 – 15 let se bude jednat spíše o působení zprostředkované.

Ve zbývajících 30 % vysílacího programu zaměřenou na informační programy žalovaná zohlednila, že je přílehlá pro převážnou část cílové skupiny (16 – 90 let). Výše uvedené následně žalovaná dovysvětlila v části označené jako obiter dictum.

35. Dále soud poukazuje na skutečnost, že část nazvaná jako obiter dictum žalovaná uvedla u dílčího kritéria s označením „*vazba programových prvků projektu k žadatelem uváděné cílové skupině*“, nikoliv tedy k dílčímu kritériu „*rozpětí cílové skupiny s ohledem na stávající programovou nabídku*“, na které poukazuje žalobce. Z uvedeného důvodu nelze toto konstatování bez dalšího spojovat s dílčím kritériem, ke kterému se neváže. Především však část obiter dictum žalovaná připojila nad rámec stěžejních důvodů v rámci hodnocení dílčího kritéria s označením „*vazba programových prvků projektu k žadatelem uváděné cílové skupině*“ s cílem osvětlit úvahy, které ji vedly k závěru, že i takto široce vymezená a nesourodá cílová skupina, může být oslovena programem zúčastněné osoby. Je tomu tak proto, že folklor a lidové tradice vyžadují mezigenerační zájem a vzájemné propojení.
36. Soud přisvědčuje tvrzení žalobce, že napadené rozhodnutí výslovně nesrovnává projekt zúčastněné osoby a žalobce ve vazbě na dílčí kritérium „*vazba programových prvků projektu k žadatelem uváděné cílové skupině*“. Nicméně z kontextu rozhodnutí je toto porovnání zřejmé. Žalovaná oběma účastníkům řízení přidělila v rámci tohoto dílčího kritéria 1 bod. Zároveň žalovaná měla za to, že žalobce vymezil cílovou skupinu sice kvalitněji a konkrétněji, nicméně v případě zúčastněné osoby byla zohledněna specifika případu, kdy folklor a lidové písně (tradice) jsou svojí povahou mezigenerační záležitostí.
37. Neoprávněná jsou tvrzení žalobce, týkající se hodnocení dílčího kritéria uvedeného v § 17 odst. 1 písm. e) ZRTV, konkrétně dílčího kritéria „*vlastní autorské pořady a jejich obsah*“. K výše uvedené námitce soud odkazuje na předchozí rozhodnutí soudu v této věci, a to rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2017, č. j. 5 A 147/2017-197 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2020, č. j. 3 As 373/2017-53. Z uvedených rozsudků vyplývá, že se soudy povahou pořadů „*Vinařský magazín*“, „*Kluci holky z naší školky*“, „*Babinec*“ a „*Chalupáři*“ zabývaly, přičemž dospěly k závěru, že tyto pořady nelze považovat za původní tvorbu. Tuto okolnost byla žalovaná dle výše uvedených rozhodnutí soudů povinna v napadeném rozhodnutí zohlednit. Žalovaná tak nepochybně, když v návaznosti na závazný právní názor soudů, výše specifikované pořady nepovažovala za žalobcovy autorské pořady.
38. Žalovaná o povaze pořadů „*Vinařský magazín*“, „*Kluci holky z naší školky*“, „*Babinec*“ a „*Chalupáři*“ neměla žádných pochyb, když charakter uvedených pořadů byl žalobci znám z úřední činnosti. Za tohoto stavu věci žalovaná nebyla povinna ověřovat si informace u žalobce.
39. Pokud pak žalobce v podané žalobě uvedl, že tyto pořady by byly vytvářeny nově s novým obsahem přizpůsobeným danému regionu, soud toto tvrzení považuje za účelové. Žalobce, přestože musel být seznámen se závěry předchozích rozhodnutí soudů, toto tvrzení poprvé uvedl až v podané žalobě, přičemž svá tvrzení nikterak nedoložil.
40. Nelze přisvědčit žalobci, že napadené rozhodnutí je v této části nesprávné, nedůvodné a nepřezkoumatelné. V napadeném rozhodnutí žalovaná nejprve poukázala na relevantní závěry soudů v této věci, které pro ni byly závazné, a dále uvedla, že „*nemůže tyto pořady považovat za vlastní autorské pořady, protože jsou přebírány od společnosti JUKE BOX, spol. s r.o., a to navzdory korporátní propojenosti žadatele a společnosti JUKE BOX, spol. s r.o.*“. Z napadeného rozhodnutí jsou tak úvahy žalované zcela zřejmé.
41. K poukazu žalobce, že v rámci dílčích kritérií uvedených v § 17 odst. 1 písm. c) ZRTV s označením „*podíl autorsky vyrobených pořadů*“ a „*žda se jedná o nově vyráběný program*“ dosáhla maximum bodů, soud uvádí, že žalovaná již v rámci hodnocení těchto dílčích kritérií upozornila, že žalobce některé pořady přebírá od společnosti JUKE BOX, spol. s r.o. s. Zároveň žalovaná sdělila, že tento aspekt bude zohledněn v rámci kritéria „*vlastní autorské pořady a jejich obsah*“. Za situaci, kdy žalovaná v rámci dílčích kritérií upozornila na aspekt částečného přebírání některých

programů s tím, že tento aspekt zohlední v rámci jiného kritéria, což následně také učinila, soud v postupu žalované neshledal pochybení.

42. Tvrzení žalobce, že z napadeného rozhodnutí není seznatelné, proč žalovaná udělila zúčastněné osobě v rámci dílčího kritéria „*vlastní autorské pořady a jejich obsah*“ 2 body, nemá oporu v napadeném rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí žalovaná nejprve poukázala na skutečnost, že zúčastněná osoba bude do vysílání zařazovat pořady o cimbálových muzikách a dechových hudbách, na kterých se budou autorsky podílet dramaturgicky František Uher a režisérka, dramaturgyně a moderátorka Eva Slezarová. Mezi další programy patří pořad „*O mladých zpěvácích*“, zaměřený na zpěváky pocházející z dotčených regionů, a vinařské pořady pro dospělé. Zároveň žalovaná uvedla, že 2 body zúčastněné osobě přidělila s ohledem na skutečnost, že její programy se mají skládat v rozsahu 50 – 100 % z nepřevzatých, tedy autorsky původních programů. Tyto pořady žalovaná považovala za preferované vzhledem k rozvoji původní tvorby. Právě rozsah autorsky původní produkce pak dle závěrečného srovnání svědčil ve prospěch zúčastněné osoby. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, na základě jakých skutečností byly zúčastněné osobě přiděleny v rámci dílčího kritéria „*vlastní autorské pořady a jejich obsah*“ 2 body.
43. K námitce, podle které žalovaná pochybila při doručování napadeného rozhodnutí, soud uvádí, že obsahem správního spisu předloženého žalovanou není plná moc, kterou by žalobce zmocnil právní zástupkyni k zastupování. Výše uvedenému odpovídá skutečnost, že v průběhu správního řízení žalobce činil svá podání vůči žalované samostatně a že i předchozí rozhodnutí ve věci byla doručena přímo žalobci. Žalovaná tak nepochybila, jestliže napadené rozhodnutí doručila přímo žalobci. Pokud pak žalobce v podané žalobě poukazuje na generální plné moci, soud uvádí, že pakliže bylo účelem této generální plné moci převzít zastoupení žalobce i v projednávané věci, měl žalobce tento svůj záměr žalované výslovně sdělit. Obecně totiž k zastupování v neurčitým počtu řízení s neurčitým předmětem slouží prezidiální plná moc, vyžadující úředně ověřené podpisy, nikoliv však generální plná moc.
44. K tvrzení žalobce, že obsahem spisu předloženého žalobci k nahlédnutí dne 29. 10. 2020 nebyly záznamy o vyhodnocení žádostí o licenci a záznam o hodnocení jednotlivých žádostí vyhotovený vedoucím úřadu žalované, soud uvádí, že tuto námitku neshledal relevantní, neboť soud přezkoumává napadené rozhodnutí ke dni jeho vydání (viz § 75 odst. 1 s.ř.s.). Žalobcem tvrzená situace nastala až po vydání napadeného rozhodnutí, respektive jeho doručení účastníkům řízení. Pro úplnost soud doplňuje, že oba výše uvedené dokumenty jsou součástí spisového materiálu předloženého žalovanou.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
46. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.
47. K žádosti žalované o přiznání náhrady nákladů soud odkazuje na setrvalou judikaturu soudů, podle které žalovaný správní orgán musí být schopen své rozhodnutí obhájit, respektive že mu v řízení před správním soudem nevznikají náklady nad běžnou úřední činnost (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 11. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1087/09).
48. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost v souvislosti, s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 1. února 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu